

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2004-2005

14 april 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ONDERWIJS, VORMING, WETENSCHAP EN INNOVATIE

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de financiële gelijkstelling van wedden in het onderwijs

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de toekomst van de Vlaamse school in Komen

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over aandacht in onderwijs-CAO's voor planlast en vervrouwelijking

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de instapdata van kinderen in het kleuteronderwijs

Vraag om uitleg van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over besparingen in het onderwijs

Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie

Donderdag 14 april 2005

Waarnemend voorzitter: de heer Ludo Sannen

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.31 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de financiële gelijkschakeling van wedden in het onderwijs

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Marginet tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de financiële gelijkschakeling van wedden in het onderwijs.

De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, een aantal jaren geleden werden de wedden van regenten, onderwijzers en kleuterleidsters – terecht – gelijkgeschakeld. Ze werken allemaal met jongeren en doen aan opvoeding. Deze gelijkschakeling gebeurde in stapjes en is momenteel volledig afgerond. Verschillende bronnen bevestigden mij echter dat de wedde van een directeur in een basisschool nog steeds ongeveer 10 percent lager ligt dan de wedde van een directeur in een middenschool.

Rekening houdend met het feit dat een directeur in een basisschool tevreden moet zijn met ongeveer een vierde van de omkadering van een middenschool, wil ik daarover enkele vragen stellen. Mijnheer de minister, wat is uw visie over het werk van een directeur in een basisschool ten opzichte van dat van een directeur in een middenschool? Zijn die jobs niet vergelijkbaar? Vindt u het wed-

derschil verantwoord? Bent u bereid dit verschil weg te werken, en zo ja, binnen welke termijn?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, het leiden van een school vereist heel veel competenties. Hoewel de financiële en juridische eindverantwoordelijkheid bij de schoolbesturen berust, staan de schoolleiders in voor de loopbaanontwikkeling van hun personeel, moeten ze vaak zorgen voor een goede besteding van de financiële middelen, enzovoorts. Ze moeten ook samenwerken met het schoolbestuur, zorgen voor goede relaties met de ouders van de leerlingen en een netwerk rond de school uitbouwen. Steeds meer wordt van hen verwacht dat ze deskundigheid en bezielend leiderschap combineren.

Ik ben me ervan bewust dat deze directiefunctie aantrekkelijker moet worden om ook in de toekomst enthousiaste en deskundige personen te kunnen aantrekken. In de onder mijn voorganger doorgevoerde loonstudie wordt aangetoond dat de directiefuncties niet marktconform worden verloond. Ook de rondetafelconferentie Onderwijs wees hierop. In een recent onderzoek beveelt ook de OESO aan om de lonen van de Vlaamse directeurs te verhogen.

Toch wil ik erop wijzen dat de lonen van de directeurs van het basisonderwijs de voorbije jaren al werden verhoogd. Naast de algemene lineaire loonsverhogingen voor alle personeelsleden werden in CAO VI ook specifieke maatregelen genomen voor de directeurs van het basisonderwijs. Er werd – zij het in beperkte mate – een differentiële verloning ingevoerd. Directeurs van het gewoon basisonderwijs met 350 of meer leerlingen en

Vandenbroucke

directeurs van het buitengewoon onderwijs met 850 of meer gewogen leerlingen kregen een weddeverhoging op jaarbasis van 1.239 euro; directeurs van het gewoon basisonderwijs met minder dan 350 leerlingen en directeurs van het buitengewoon onderwijs met minder dan 850 gewogen leerlingen kregen 495 euro extra.

De vraag naar een verhoging van de wedde van de directeurs van het basisonderwijs blijft terecht, maar over de omvang van die verhoging en het ogenblik waarop ze zal worden doorgevoerd, kan ik u op dit ogenblik geen uitsluitsel geven. Een gelijkschakeling met de lonen van de directeurs van de middenscholen impliceert een grote financiële inspanning. In dat verband wil ik, zoals in mijn beleidsnota staat, de wenselijkheid van differentiële beloning verder onderzoeken. Er bestaan nu eenmaal grote verschillen in taakbelasting, afhankelijk van de schoolgrootte en de leerlingenpopulatie. Elke directie heeft recht op een billijke vergoeding.

Ik wil echter ook andere wegen bewandelen dan die van de loonsverhoging om de directiefunctie aantrekkelijker te maken, zoals meer mogelijkheden tot professionele ontwikkeling, meer werkingsmiddelen en een betere infrastructuur aanbieden. Vooral de schoolleiders van het basisonderwijs wil ik een goede omkadering en ondersteuning aanbieden. Ook de OESO heeft er trouwens op gewezen dat de nood aan extra ondersteuning vooral in de basisscholen een prioriteit is. Hier is al voor een stuk aan tegemoetgekomen door de organieke verankering en de uitbreiding van de administratieve omkadering, en ook door het invoeren van het ambt van beleidsmedewerker – van zorgverantwoordelijke en ICT-verantwoordelijke – in het basisonderwijs. In de vorige legislatuur zijn dus al belangrijke inspanningen gebeurd, maar we zullen dat in deze legislatuur ook doen.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik waardeer dat er een interesse en een wil bestaat om dat allemaal eens goed te bekijken. Mevrouw Michiels gaf me zo-even een artikel uit De Standaard van 12 april met als titel: 'Gent vindt geen schooldirecteurs'.

Ik citeer daaruit: 'Dat het tekort aan schooldirecteurs zeer nijpend is bleek onlangs nog. Een zoektocht naar directeurs voor twee stedelijke lagere scholen leverde welgeteld vier kandidaten op.' Volgens de sp.a-schepen van Onderwijs speelt in het lager onderwijs 'vooral het gebrek aan loonspanning een rol. Het verschil tussen het nettoloon van een leerkracht en een directeur bedraagt ongeveer 340 euro per maand. Dat is niet veel, aangezien er veel grotere verantwoordelijkheden en meer werken tegenover staan. Voorts is er ook te weinig administratieve ondersteuning. Een lagere school van ongeveer 250 leerlingen beschikt doorgaans niet over een voltijdse administratieve medewerker.' Die schepen wijst ook op 'het tanend sociaal aanzien van de baan en de vele problemen waarmee een directeur wordt geconfronteerd.' Dit artikel bevestigt wat ik zeg en toont aan dat de inspanningen moeten worden opgevoerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de toekomst van de Vlaamse school in Komen

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de toekomst van de Vlaamse school in Komen.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het dossier van het faciliteitenonderwijs waarmee de minister naar ik aanneem nog dit jaar met de Franse Gemeenschap wil overleggen, bevat verschillende aspecten. Het meest gekende is de kwestie van de Vlaamse pedagogische inspectie en de Vlaamse CLB's in het Franstalige faciliteitenonderwijs. Verder is er het dossier van de overheveling van de taalinspectie naar de gemeenschap en ook de vraag dat de Franstaligen hun wettelijke verplichtingen zouden nakomen bij de organisatie van het faciliteitenonderwijs in de Waalse

Van Nieuwenhuysen

faciliteitengemeente Komen. Daar bevindt zich de nog enige overblijvende Nederlandstalige school in een Waalse faciliteitengemeente.

Ik wil de voorgeschiedenis niet helemaal uit de doeken doen. Destijds ontstonden bijna Noord-Ierse toestanden aan de schoolpoorten van het Athenée Royale van Komen. Nadien volgden de sluiting en ook de afspraken van 1981 tussen de toenmalige ministers bevoegd voor onderwijs Calewaert en Busquin. Naast de toezegging van de aanleg van de weg Pecq-Armentières werd afgesproken om naast de Franstalige faciliteitenscholen in Vlaanderen ook de Vlaamse faciliteitenschool in Komen te betoelagen. Die school heeft zich in de loop der jaren opgewerkt tot een school met een zeventigtal leerlingen.

Sinds een jaar of 5 gaat het echter bergaf met de school. Uit de cijfers die de minister mij onlangs heeft verstrekt, blijkt dat de schoolpopulatie van de basisschool van het Gemeenschapsonderwijs te Komen aanzienlijk terugloopt. De weliswaar niet geverifieerde cijfers van 1 februari 2005 tonen aan dat het leerlingenaantal is gehalveerd. Dit schooljaar zouden er nog maar 26 kinderen zijn ingeschreven: 14 in het kleuteronderwijs en 12 in het lager onderwijs. De vorige minister van Onderwijs zei in 2002, toen de daling al waarneembaar was, dat denataliteit de oorzaak is. De daling lijkt me echter te drastisch om alleen daarin de reden te zoeken.

De daling is vreemd, ook in het licht van de cijfers die de minister me onlangs heeft verstrekt over het aantal leerlingen dat dagelijks vanuit Waalse taalgrensgemeenten naar scholen in Vlaanderen pendelt. Het grote aantal pendelaars toont aan dat er geen gebrek is aan belangstelling voor het Nederlandstalige onderwijs. Uit Moeskroen komen 404 leerlingen die in het Nederlandstalige basisonderwijs zijn ingeschreven, uit Komen-Waasten zijn er dat 271. Dat zijn geen onbelangrijke aantallen. Dat succes enerzijds en de achteruitgang van de school in Komen anderzijds tonen toch aan dat er misschien wel sprake is van een gebrek aan vertrouwen in die school.

Het schoolhoofd dat er de afgelopen 4 jaar aan het roer stond, heeft een andere opdracht gekre-

gen en aanvaard. Haar opvolger is volgens persberichten vol goede moed aan de slag gegaan. Dat zal nodig zijn, want volgens de leerlingentelling zal volgend jaar het aantal leerkrachten misschien verminderen. Dat zal het vertrouwen in de school niet ten goede komen.

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag klinkt de minister nogal onheilspellend over de toekomst van de school. Hij verwijst naar de overgangsmaatregelen in het artikel 189 van het decreet basisonderwijs en naar de bevolkingsdichtheid van de gemeente Komen-Waasten. Hij stelt dat die maatregelen slechts gelden als de school 24 leerlingen telt, waarvan minstens 10 voor elk onderwijsniveau. Met andere woorden: de kritische ondergrens komt gevaarlijk dichtbij.

Dat is zeker zo omdat de minister aangeeft dat de huidige leerlingaantallen lager liggen dan de aantallen die zijn bepaald in artikel 6 van de wet van 30 juli 1963 houdende de taalregeling in het onderwijs. Ik veronderstel dat hij het heeft over het minimumaantal van 16 ouders per niveau die de inrichting van het faciliteitenonderwijs moeten aanvragen. Die laatste opmerking impliceert dat de school eigenlijk nu al zou moeten sluiten.

Ik heb altijd betreurd dat de opeenvolgende Vlaamse regeringen nooit iets hebben ondernomen om de Vlaamse school te Komen bekend te maken, laat staan te promoten. Die taak werd overgelaten aan de scholengemeenschap waartoe de school behoort. Enerzijds is er de bezorgdheid over de gevolgen van het groeiende aantal Nederlandsonkundige kinderen dat les volgt in de taalgrensscholen. Anderzijds loopt uitgerekend de faciliteitenschool leeg die erop is gericht om net die kinderen op te vangen. Ik vrees dat de neiging bestaat om die school te laten doodbloeden, want op die manier raakt de Vlaamse overheid af van een dossier waarover met de Franstaligen moet worden onderhandeld.

Mijnheer de minister, kunt u mij verduidelijken welke toekomstperspectieven deze school heeft? Is de kans reëel dat ze niet langer wordt instandgehouden? Zo ja, waarvan hangt dat af en wanneer zou die beslissing eventueel worden genomen? Bent u bereid om initiatieven te nemen die het overleven van de school in de hand kunnen werken?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, wat betreft de Vlaamse basisschool in Komen wil ik even de ontwikkelingsgeschiedenis ervan in herinnering te brengen. In uitvoering van artikel 6 van de Taalwet inzake onderwijs zijn de taalgrensgemeenten verplicht om kleuter- en/of lager onderwijs in te richten in de andere landstaal als voldoende ouders – 16 voor het kleuteronderwijs en 16 voor het lager onderwijs – erom vragen. Omwille van de vrije keuze kunnen de ouders ook vrij confessioneel onderwijs aanvragen. In 1979 hadden voldoende Nederlandstaligen uit Komen deze vraag ingediend en was de gemeente verplicht Nederlandstalig basisonderwijs in te richten. Dit gebeurde niet en gaf zelfs aanleiding tot een minicrisis in de regering.

Om uit de impasse te geraken heeft de toenmalige nationale regering beslist om in de plaats te treden van de lokale overheid en heeft ze een rijksbasisschool opgericht. Het was de minister die verantwoordelijk was voor nationale opvoeding aan Nederlandstalige kant, de heer Willy Calewaert, die uiteindelijk de school in stand hield. Inzake de praktische modaliteiten deed hij dat op basis van wat later het akkoord Calewaert-Busquin van 1981 is genoemd. Een dergelijke constructie en dergelijke afspraken kon de toenmalige Belgische regering in de toenmalige unitaire Belgische context perfect maken.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft in zijn interpellatie van 14 maart 2002 gesteld dat de financiering van de Nederlandstalige school in Komen ook in 2002 niet onwettig was, want ze vloeit voort uit het protocol dat in 1981 is afgesloten tussen beide Belgische ministers van Nationale Opvoeding Calewaert en Busquin.

Sinds de staatshervorming van 1988 en de ermee samenhangende grondwetswijzigingen vormt artikel 127 van de Grondwet de grondslag voor de gemeenschapsbevoegdheden, waaronder het onderwijs. Krachtens artikel 127, paragraaf 1, van de Grondwet hebben de gemeenschappen de volheid van bevoegdheid voor het regelen van het onderwijs, op drie limitatief in de Grondwet zelf opgesomde uitzonderingen na. De gemeenschappen regelen deze aangelegenheden bij decreet, en ieder wat hem betreft. De bewoordingen ervan

wijzen op een exclusieve territoriale bevoegdheid van de gemeenschappen in hun eigen taalgebied. Omgekeerd geldt voor de gemeenschappen in beginsel dan ook het verbod om buiten hun taalgebied op te treden.

Het territorialiteitsbeginsel wordt evenwel door de Franse Gemeenschap niet volledig gerespecteerd in twee constructies die weliswaar de voortzetting zijn van in de Belgische context gemaakte afspraken. De Franse Gemeenschap treedt extraterritoriaal op op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap inzake de pedagogische inspectie van Franstalige scholen en afdelingen in Vlaanderen dat is geregeld volgens het protocolakkoord tussen de ministers Vermeylen en Dubois en nadien is bevestigd door de ministers Calewaert en Toussaint. Ze doet dat ook inzake het betalen van de bezoldigingselementen van het Franstalig onderwijzend personeel van de Nederlandstalige afdelingen van de voorheen rijks- en thans gemeenschapsscholen van Ronse, dat is geregeld volgens het protocol Calewaert-Toussaint.

Er wordt doorgaans gesteld dat deze protocolakkoorden nog steeds van kracht zijn, en wel op basis van artikel 5 van de bijzondere wet van 21 juli 1971 betreffende de Cultuurraden, dat alle uitvoeringsmaatregelen tot 31 december 1970 ten voordele van de anderstalige inwoners van de rand- en taalgrensgemeenten bevestigt. Het arrest 17 van 1994 van het Arbitragehof en diverse uitspraken van de Raad van State maken duidelijk dat een tussen de gemeenschappen afgesloten samenwerkingsakkoord nooit mag leiden tot het afstaan van fundamentele bevoegdheden. Het recente arrest 44 van 2005 van het Arbitragehof stelt dat de Grondwet voorgaat op een bijzondere wet. In zoverre een bijzondere wet een uitzondering zou toevoegen aan de uitzonderingen uit artikel 127, paragraaf 1, eerste lid, ten tweede van de Grondwet kan zij niet worden toegepast.

Op dezelfde pragmatische wijze ging de rijksbasisschool van Komen op 1 januari 1989 over van België naar Vlaanderen. Gelet op het bijzonder decreet werd de school in het Gemeenschapsonderwijs ondergebracht. De Vlaamse Gemeenschap betaalt de wedden van de personeelsleden en geeft via de dotatie voor het Gemeenschapsonderwijs werkings- en infrastructuurmiddelen. Gelet op de thans van kracht zijnde grondwettelijke bepalingen treedt ook de Vlaamse Gemeen-

Vandenbroucke

schap in Komen extraterritoriaal op, op basis van een andere dan de orthodox-grondwettelijke logica. Hierbij gaat het niet om een of andere uitvoeringsmodaliteit, maar om de totaliteit van de bevoegdheden: het volledig organiseren en financieren van onderwijs op het grondgebied van een andere gemeenschap, volledig volgens de eigen regelgeving. De reden hiervoor is duidelijk: zonder de oplossing die destijds door minister Calewaert is bedacht, zouden de individuele rechten van Vlaamse ouders te Komen geschonden blijven.

Reeds tijdens de vorige legislatuur werden met de regering van de Franse Gemeenschap contacten gelegd om deze gemeenschap te bewegen haar op de taalwet gebaseerde verplichtingen op te nemen. De minister-president van de Franse Gemeenschapsregering antwoordde op 14 april 2000 en nadien op 2 december 2003. Ik citeer zijn antwoord: 'J'insiste sur le fait que la Communauté française n'a aucune objection de principe à subventionner des écoles néerlandophones situées dans la région linguistique de langue française pour autant bien entendu qu'une demande remplissant les conditions prévues par la loi du 30 juillet 1963 concernant le régime linguistique dans l'enseignement soit introduite. Ainsi, il va de soi que si 16 chefs de famille néerlandophones habitant dans la commune de Comines demandaient l'organisation d'un enseignement dans la langue néerlandaise, la commune devrait organiser celui-ci et la Communauté française devrait la subventionner.'

Op het Overlegcomité van de federale regering en de gemeenschaps- en gewestregeringen van 3 december 2003 is dat standpunt herhaald. In dat kader moet ik verwijzen naar het Vlaamse regeerakkoord dat het volgende stelt: 'Daarenboven moet de Franse Gemeenschap voldoen aan haar wettelijke verplichting tot financiering van de Vlaamse school in Komen.' Zoals ik aan de heer Van Nieuwenhuysen in antwoord op zijn schriftelijke vraag nummer 99 van 28 januari 2005 heb medegedeeld, bedroeg op 1 februari 1999 het aantal leerlingen van de Gemeenschapsbasisschool Komen 67: 36 kleuters en 31 lagere-schoolkinderen. Dit aantal was op 1 februari 2000 60; op 1 februari 2001 60; op 1 februari 2002 59; op 1 februari 2003 48; op 1 februari 2004 54 en op

1 februari 2005 26, of 14 kleuters en 12 lagere-schoolkinderen.

Hoewel we uiteraard niet kunnen voorspellen hoeveel ouders een eventuele aanvraag zouden ondertekenen tot het conform de taalwetgeving oprichten van een door de Franse Gemeenschap te subsidiëren Nederlandstalige gemeentelijke of vrije basisschool in Komen, ligt het huidige aantal kinderen lager dan volgens artikel 6 van de Taalwet onderwijs van 30 juli 1963 vereist is, namelijk 16 ouders voor de kleuterafdeling en 16 ouders voor de lagere afdeling.

Het is niet mogelijk vooruit te lopen op de evolutie van de leerlingenaantallen in de gemeenschapsbasisschool van Komen en op de vraag of deze school in de toekomst al dan niet voldoende leerlingen zal tellen om te voldoen aan de normen van de taalwetgeving, dan wel om overeenkomstig de Vlaamse normen financierbaar te blijven. Indien ervan wordt uitgegaan dat de Vlaamse Gemeenschap extra-territoriaal Nederlandstalig onderwijs kan blijven organiseren of subsidiëren op het grondgebied van de Franse Gemeenschap en dat de gemeenschapsschool van Komen verder kan worden beschouwd als een school die door de Vlaamse overheid wordt gefinancierd op basis van de Vlaamse regelgeving, moet deze school voldoen aan de normen die zijn opgenomen in het decreet basisonderwijs.

Op basis van de overgangsmaatregel van artikel 189 van het decreet basisonderwijs is dit een geïsoleerde school, die kan blijven genieten van de gunstnormen die we terugvinden in het derde en het vierde lid van de eerste paragraaf van artikel 120 van het decreet basisonderwijs. Ze moet volgens de Vlaamse normen en op basis van de bevolkingsdichtheid van de gemeente Komen minimum 24 leerlingen tellen, waarvan minstens 10 in elk onderwijsniveau.

De tweede paragraaf van artikel 125 van het decreet basisonderwijs bepaalt bovendien dat de regering afwijkingen kan toestaan op de rationalisatienormen. Indien de gemeenschapsschool van Komen ooit minder leerlingen zou tellen dan vereist om financierbaar te blijven, kan het schoolbestuur een afwijking van de normen aanvragen. Ik ben zeker bereid die te verlenen, maar dan blijven we wel eenzijdig op het grondgebied van de Franse Gemeenschap opereren. Er wordt dan boven-

Vandenbroucke

dien een andere logica gevolgd dan de grondwettelijke logica waar het regeerakkoord van uitgaat.

Deze casus bewijst alleszins dat we in dit soort aangelegenheden niet onbesuisd kunnen opereren. We mogen de belangen van de Nederlandstalige ouders en hun kinderen immers niet schaden. Ik verwijs daarbij naar wat het Vlaams Parlement heeft gevraagd in verband met de problematiek van de muziekacademie in Wezembeek-Oppem.

Mijnheer Van Nieuwenhuysen, u hebt gesuggereerd dat een en ander het gevolg is van het in gebreke blijven van de Vlaamse Regering inzake initiatieven om deze school te promoten. Ik moet toch opmerken dat de drijvende kracht achter het Komense initiatief de Vlaamse vriendenkring is.

De voormalige directeur van de school, de heer Bouteca, gewezen parlementslid uit uw fractie, schreef in 1994 in het tijdschrift *Ons Nieuw Kanton* dat 60 leerlingen een normaal perspectief waren en 'dit zonder leerlingen te moeten ron-selen'. Dit aantal van 50 tot 60 leerlingen werd gedurende jaren min of meer aangehouden. Tijdens het schooljaar 2004-2005 is er dan een voor mij onverklaarbare plotse en zeer scherpe terugval tot de helft van het gebruikelijke aantal leerlingen merkbaar. Deze terugval kan toch moeilijk aan de Vlaamse Regering worden toegeschreven.

Zowel het gemeenschapsonderwijs als de Vlaamse overheid zijn in de loop der jaren steeds hun verplichtingen terzake nagekomen. Het gemeenschapsonderwijs betaalt een ordentelijke huurprijs aan de vzw Schoolfonds van de Vriendenkring van Komen, die op haar beurt het goed huurt van de NV Noordstar en Boerhave. Op basis van een zakelijk recht heeft het gemeenschapsonderwijs voor een aanzienlijk bedrag een nieuwbouw voor klaslokalen gerealiseerd.

Er is evenwel een ander fenomeen dat we wellicht in beschouwing moeten nemen. Zoals ik in mijn antwoord op uw vraag van 16 december 2004 heb medegedeeld, volgen heel wat leerlingen die zijn gedomicilieerd in het Waalse Gewest basis-onderwijs dat wordt georganiseerd of gesubsidi-eerd door de Vlaamse Gemeenschap. Wat Komen betreft, is er op de opeenvolgende teldata een stij-gend aantal in Komen gedomicilieerde leerlingen

in het basisonderwijs vastgesteld die schoollopen in een school gelegen in het Vlaamse Gewest. Op 1 februari 2001 waren dat er 108. Op 1 februari 2002 waren dat er 165. Op 1 februari 2003 werden er 263 geteld. Op 1 februari 2004 bedroeg hun aantal 262 en op 1 februari 2005 255. Gelet op de geo-grafische ligging van de gemeente Komen, gaan deze leerlingen hoofdzakelijk naar school in Ieper, Mesen, Wervik, Heuvelland en Menen.

Blijkbaar wordt ook hier steeds meer gedaan wat Nederlandstalige, op het grondgebied van het Waalse Gewest gedomicilieerde ouders ook elders doen. Ze laten hun kinderen les volgen in een Vlaamse school op het grondgebied van de Vlaamse Gemeenschap, ook al zou getalmatig de oprichting van een Nederlandstalige taalwet-school mogelijk moeten zijn. Ik verwijs hierbij naar de gemeente Edingen met 240 leerlingen in basisscholen in het Vlaamse Gewest. Ik verwijs ook naar Moeskroen, waar nochtans een Neder-landstalige vrije school bestaat met een tachtigtal leerlingen die volledig wordt gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap, met 404 leerlingen in basisscholen gelegen in het Vlaamse Gewest.

De voorzitter: De heer van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer de minister, ik dank u voor het uitvoerige antwoord. U hebt de volledige voorgeschiedenis geschetst, die zeer interessant is.

U hebt ook verwezen naar de protocollen die op dit ogenblik nog van kracht zijn. Volgens die pro-tocollen moet de Franse Gemeenschap zelf de pedagogische inspectie organiseren in het Frans-talig faciliteitenonderwijs in Vlaanderen. Boven-dien moeten de inspectieverslagen van de Franse Gemeenschap worden doorgestuurd naar de administratie van het Nederlandstalig onderwijs, maar dat gebeurt blijkbaar niet. Men is nog niet van plan daar een zaak van te maken. Blijkbaar wordt eerst het einde van de besprekingen over het faciliteitenonderwijs afgewacht.

Ik wil er ook op wijzen dat er in Voeren een Franstalige school is zonder faciliteiten. Het gaat in dat geval wel om een privé-initiatief, maar dan komen we weer terecht bij het verhaal van de vzw's die via allerlei omwegen worden gesubsidi-eerd door de Franse Gemeenschap. Destijds werd

Van Nieuwenhuysen

het Franstalig onderwijs afgevoerd in de gemeente Voeren omdat men vond dat er teveel lesuren Nederlands werden gegeven waarin is voorzien in het faciliteitenonderwijs. Men wilde in Voeren louter Franstalig onderwijs organiseren. Er wordt dus afgeweken van de protocollen.

Ik denk dat het antwoord van de Franse Gemeenschap hypocriet is dat ze bereid zou zijn om daadwerkelijk faciliteitenscholen in Wallonië en meer bepaald in Komen te organiseren op voorwaarde dat er genoeg handtekeningen zijn. Het volledige verhaal van de school van Komen is ter plaatse een traumatische ervaring geweest die nog steeds nazindert.

Ik garandeer u dat er nooit 16 ouders zullen worden gevonden die bereid zijn om zo'n aanvraag in te dienen. Dat heeft te maken met de manier waarop bepaalde ouders en kinderen destijds behandeld zijn geweest. Ik heb daarnet gesproken over Noord-Ierse toestanden. De beelden van toen waren net hetzelfde, iedereen herinnert zich die wel. Er komen dus geen faciliteitenscholen meer in Wallonië, want niemand durft ze nog aanvragen.

Het alternatief is dat kinderen uit Waalse taalgrensgemeenten – en dat zijn niet alleen kinderen van Nederlandstalige ouders, maar ook kinderen van Franstalige of verfranste ouders – in grote aantallen de taalgrens oversteken. Dat gebeurt trouwens al. Misschien kunnen er in dat verband initiatieven worden genomen. De normen die gelden voor de taalgrensscholen, zijn al wat beter dan die voor de gewone scholen in Vlaanderen, maar het is toch nog mogelijk om het onthaal van die Franstalige kinderen te verbeteren en hun instroom in het Nederlandstalige onderwijs te vergemakkelijken.

U bent blijkbaar nog altijd bereid om in te gaan op een vraag om afwijking van de directie van de school te Komen. Dat vind ik een belangrijke boodschap.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over aandacht in onderwijs-CAO's voor planlast en vervrouwelijking

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vanderpoorten tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over aandacht in onderwijs-CAO's voor planlast en vervrouwelijking.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de minister, recent werden twee CAO's afgesloten, namelijk een in verband met het hoger onderwijs en een in verband met de andere niveaus. Het is me opgevallen dat in beide CAO's ook een passage voorkomt die gaat over het verminderen van de planlast.

We hebben het al regelmatig gehad over planlast, onder andere naar aanleiding van de beleidsnota. We weten allemaal dat de planlast in het onderwijs een oud zeer is. Bovendien is planlast ook moeilijk te definiëren: iedereen lijkt er iets anders onder te verstaan. Soms is planlast zeer objectief vast te stellen, onder andere indien het gaat over het invullen van documenten. Leerkrachten hebben echter vaak de neiging om alles als planlast te beschouwen. Soms beschouwen ze zelfs het houden van toezicht als een vorm van planlast. Het is dus niet altijd duidelijk waarover juist wordt gesproken.

Planlast wordt niet zomaar opgelegd door de overheid. Het deel dat door de administratie wordt opgelegd, maakt soms maar een klein deel van de volledige planlast uit. Daarnaast vragen inspecteurs, pedagogische begeleiders en soms ook directies regelmatig aan de leerkrachten om extra documenten in te vullen, zodat ze zich kunnen indekken.

Een tijdje geleden is er een website van de inspectie opgestart waarop de inspectie voor haar domein heel duidelijk aangeeft wat er mag en kan worden gevraagd in scholen en wat niet. Dat heeft al voor meer duidelijkheid gezorgd, zij het alleen

Vanderpoorten

maar in verband met wat te maken heeft met de inspectie.

Ik vind het boeiend dat de planlast is opgenomen in de CAO's, maar ik vraag me af op welke manier een en ander zal worden geconcretiseerd. Het gaat immers om een oud zeer dat tot op dit ogenblik nooit met succes is aangepakt. Bovendien is planlast nooit iets transparant geweest voor de leerkrachten en de scholen.

In de CAO voor het hoger onderwijs is me opgevallen dat er iets staat over de vervrouwelijking van het wetenschappelijk personeel. Dat is ook geen nieuw onderwerp. De voorbije decennia hebben we vastgesteld dat er een ongelofelijke inhaalbeweging is geweest inzake het aantal vrouwelijke studenten. Heel wat opleidingen worden nu meer door vrouwen dan door mannen gevolgd. Dat is op zich een positieve evolutie, maar daar stopt het ook vaak. De doorstroming van vrouwen naar het wetenschappelijk personeel is immers niet navolgend. Ik vraag me dus af hoe daaraan zal worden gewerkt.

Mijnheer de minister, hoe zal de aanpak van de planlast concreet worden georganiseerd? Wie zal daarbij worden betrokken? Zullen alleen de vakbonden en de administraties daarbij worden betrokken of ook de directies en de pedagogische begeleiding? Zal er een bepaalde timing worden gevolgd? Welke inspanningen zullen er worden gedaan en welke maatregelen zullen er worden genomen om op de eerste plaats aan onze universiteiten meer vrouwen op het hoogste wetenschappelijke niveau te introduceren? Welke instanties zullen er in dat verband mee rond de tafel gaan zitten? Is in deze context ook een bepaalde timing afgesproken?

De voorzitter: Mevrouw Berx heeft het woord.

Mevrouw Cathy Berx: Mijnheer de minister, een van de eerste vragen die ik in deze commissie stelde, betrof de administratieve belasting die al dan niet vanuit het onderwijs zelf komt. Ik heb naar aanleiding van deze vraag eens een kijkje genomen op de website van het Nederlandse ministerie voor Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen. Op die website is sprake van een pilootmeting waarbij werd nagegaan hoeveel regelgeving er nu juist

van toepassing is op het Nederlandse onderwijs. Bovendien werd nagegaan hoeveel van die regelgeving afkomstig is van het departement Onderwijs en hoeveel van andere beleidsdomeinen. Bovendien werd ook de administratieve belasting gemeten.

Beschikken we zelf over zo'n meting? Hebben we zelf een overzicht van de verschillende regels waaraan onderwijsinstellingen zijn onderworpen en van de herkomst van die regels? Indien we daar niet over beschikken, lijkt me interessant om zo'n meting te laten uitvoeren. Ze kan immers worden gebruikt als basis voor het verminderen van de administratieve belasting.

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Ik denk dat iedereen ermee akkoord gaat dat de planlast moet verminderen. Bij de bespreking van de beleidsnota is de vervrouwelijking al aan bod gekomen. We zijn daar allemaal voorstander van, maar indien het om wetenschappelijk onderzoek gaat, moet de kwaliteit primeren op de diversiteit. De beste mensen moeten daar op de juiste plaatsen terecht komen, zonder dat we een seksistisch spelletje moeten spelen.

De voorzitter: De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens: De problematiek van de planlast kan alleen maar worden begrepen in de context van een bepaald gevoel dat bestaat bij leerkrachten en directies ten aanzien van de overheid en degenen die optreden namens die overheid. Ik denk dat het juist is dat de planlast niet op de eerste plaats van de overheid in strikte zin afkomstig is. Er is immers heel wat planlast afkomstig van directies en in mindere mate van de zogenaamde koepels.

Een en ander heeft te maken met een sfeer van wantrouwen die dit land kenmerkt. Heel onze wetgeving is gebaseerd op wantrouwen. Het GOK-decreet is daar een voorbeeld van. De overheid legt iets op omdat ze ervan uitgaat dat er anders toch niets gebeurt. Daarbij komt natuurlijk dat er meer manieren ontstaan om aan verplichtingen te ontsnappen naarmate de procedures die de overheid oplegt, verfijnder worden. In dit land en dus ook in Vlaanderen is er geen cultuur van vertrouwen meer. Alles is gericht op die 5 percent foefe-

Martens

laars. Rond hen is er een enorm juridisch apparaat gecreëerd.

Het onderwijs lijdt onder deze situatie. Dat zeggen ook de inspecteurs me. Veel planlast vloeit voort uit de angst die bij scholen leeft om betrappt te worden op iets waarmee ze niet in orde zijn. De beste manier om de planlast terug te dringen, is opnieuw zorgen voor een sfeer van vertrouwen, waardoor directies, leerkrachten en intermediaire organisaties zuurstof en ruimte krijgen. Op die manier kan bijzonder veel planlast worden teruggedrongen. Controles zouden zich moeten beperken tot het controleren van de output.

De voorzitter: De juridisering van het onderwijs is daar ook een gevolg van. We merken dikwijls hoe zwak de overheid staat om dit af te blokken.

Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Dames en heren, dit is een breed debat. Ik wil vertrekken van de relatie tussen de planlast en de vervrouwelijking zoals mevrouw Vanderpoorten die heeft geschetst, en de recente CAO-bespreking.

We hebben het gisteren nog gehad over de noodzakelijke autonomie en het beleidsvoerend vermogen van scholen. Die willen we versterken. Waar we gisteren in de plenaire vergadering niet zo uitdrukkelijk over gesproken hebben, is het aantrekkelijker maken van de loopbanen van leerkrachten. In beide betrachtingen is het verminderen van planlast een belangrijke factor. De planlast waarover ik het hier heb, wordt veroorzaakt door enerzijds allerhande administratieve formaliteiten die via regelgeving totstandkomen en anderzijds door de vraag naar plannen, verslagen, rapporten en allerhande informatie.

Ik zou zeker niet willen tegenspreken wat de heer Sannen en de heer Martens zeggen over het wantrouwen en de juridisering. Ik denk, mijnheer Martens, dat er nog iets fundamenteeler is en dat is de manier waarop we de openbare sector organiseren. We vragen een overvloed aan rapportering. Alles moet worden neergeschreven en geconceptualiseerd vooraleer we geloven dat het er is. Dat is een ietwat verouderde benadering tegenover de hedendaagse managementsystemen. Dat zit zeer diep. Het is niet altijd een kwestie van wantrou-

wen, het is een kwestie van geloof in het geschreven rapport. Dat speelt ons parten.

Om de eerste soort planlast, namelijk de administratieve formaliteiten die voortvloeien uit regelgeving, te vermijden, zullen we bij het maken van nieuwe regelgeving nagaan wat de impact ervan is op de planlast en hoe procedures en formulieren tot een minimum kunnen worden herleid. Voor elk belangrijk, nieuw regelgevend initiatief wordt vanaf 1 januari 2005 een reguleringsimpactanalyse, de RIA, uitgevoerd. Die duidt op een transparante manier de effecten van de nieuwe regelgeving aan voor leerlingen, personeel, scholen, instellingen, centra en besturen. Zo zal ook het effect op het vlak van werkdruk en administratieve lasten in kaart worden gebracht. De vaststellingen van de RIA zullen zowel voor het leerplichtonderwijs als voor het hoger onderwijs worden besproken in de verschillende onderhandelings- en overlegorganen. Dat is een element van de nieuwe CAO.

Ik weet niet of dat een antwoord is op uw vraag naar nulmeting, mevrouw Berx.

Mevrouw Cathy Berx: Met de nulmeting wil ik te weten komen hoeveel regelgeving er is. De RIA onderzoekt alleen maar nieuwe of geactualiseerde regels.

Minister Frank Vandenbroucke: We zouden zo'n nulmeting kunnen doen, maar we hebben die informatie niet. Ik weet niet of dat zinvol is. Het zou in elk geval een gigantische inventarisatie betekenen. Ik heb aan de VLOR gesuggereerd om een onderzoekje op te zetten naar de planlast aan de hand van de praktijk. De VLOR gaat dat doen. U kunt dit beschouwen als een soort steekproef of zo u wil een nulmeting. Het is een zeer pragmatische oefening. Ik denk niet dat we daarmee een wetenschappelijk correcte inventaris zullen hebben. Overigens gaat het om de feitelijke administratieve last en niet over de achterliggende regelgeving. Ik kan uw vraag eigenlijk niet beantwoorden.

Ik kom terug bij de CAO. We hebben afgesproken om de RIA onderwerp te laten uitmaken van overleg en onderhandelingen.

Voor het verminderen van de tweede soort planlast, namelijk verslagen en rapporten, zullen we nagaan hoe we dubbele opvraging van dezelfde

Vandenbroucke

gegevens kunnen vermijden. Daarnaast zoeken we naar mogelijkheden om de formulieren die naar de onderwijsinstellingen gaan, te vereenvoudigen. In dat kader werken we ook aan de verdere informatisering van het verkeer van gegevens tussen het departement Onderwijs en de scholen. Er zullen stappen worden ondernomen om met de koepels van inrichtende machten te overleggen over de data die ze aan hun scholen opvragen, zodat de schoolteams zich kunnen concentreren op hun kerntaak.

Het opvragen van nutteloze gegevens zal uiteraard worden vermeden, maar het is wel een feit dat er bij de verdergaande autonomie voor de Vlaamse scholen ook rekenschap moet worden afgelegd. Het vergroten van de autonomie gaat gepaard met een duidelijke plicht tot informatieverstrekking, onder andere met het oog op het kunnen beschikken over relevante beleidsinformatie. Naast verantwoordelijkheid opnemen, is het geven van rekenschap over de geleverde kwaliteit een belangrijke voorwaarde voor autonomie. Indien scholen zelf vorm geven aan de inhoud en de organisatie van het onderwijs, dan moet er af en toe een woordje uitleg worden gegeven over de behaalde resultaten, zoals over het leerniveau. Dat leerniveau moet via een interne of externe kwaliteitsbewaking voor iedereen duidelijk worden gemaakt. Ik ben me ervan bewust dat het afleggen van rekenschap administratieve lasten kan meebrengen, die tot het functioneel noodzakelijke moeten worden beperkt.

De overheid heeft op inhoudelijk vlak en op het vlak van het kernproces van onderwijs geen rol te spelen en kan dan ook niet optreden tegen de planlast op didactisch vlak. Dat er scholen zijn met verschillende soorten leerlingvolgsystemen – kleuter, lager, per vak – kan niet worden gecorrigeerd door de onderwijsoverheid. Veel wisselingen in leerplannen en handboeken is een zaak van de onderwijsnetten en het lokale onderwijsteam.

Ik vraag dan ook dat scholen werken aan een betere communicatie, juiste inschatting van ieders verantwoordelijkheid en de afstemming van taken, zowel in het algemeen als inzake werkdruk en planlast. Dat zal ertoe bijdragen dat bij discussies in de school over administratieve belasting wordt gekozen voor meer creatieve ruimte voor de

leraar bij het vervullen van zijn kerntaken in ruil voor professionele processen van verantwoording op teamniveau, dat is de school, vakgroep en dergelijke.

Zoals u zelf aanhaalt, is planlast ook ter sprake gekomen in CAO I voor het hoger onderwijs en in CAO VII voor de andere onderwijsniveaus. In beide CAO's wordt de opmaak van een RIA-rapport, waar ik al over sprak, bevestigd. Deze werkwijze zal op geregelde tijdstippen worden geëvalueerd.

In CAO I hoger onderwijs die weldra zal worden ondertekend, wordt verder de link gelegd tussen werkdruk en planlast en zijn de volgende concrete engagementen opgenomen. Er komt een vereenvoudiging van de regelgeving, gekoppeld aan een vermindering van de planlast in het basisdecreet hoger onderwijs. Het basisdecreet zal nog voor het einde van dit jaar door het Vlaams Parlement worden behandeld en goedgekeurd. Er komt een vereenvoudiging van de formulieren die de personeelsleden van de hogescholen aan het departement Onderwijs moeten bezorgen. Deze vereenvoudiging zal na het beëindigen van de overgangperiode die loopt tot juni 2005, definitief zijn geïmplementeerd. De instellingen van hun kant zullen voor alle bestuursdaden die een effect hebben op de personeelsformatie, een personeelseffectenrapport opstellen zodat ook in dit kader de werkdruk aan bod komt.

In CAO VII is sprake van een werkgroep die concrete maatregelen inzake planlastvermindering moet uitwerken tegen 1 september 2005. Deze werkgroep bestaat uit de overheid en de vakorganisaties en zal in april en mei 2005 vergaderen. Op de vergaderingen van deze werkgroep worden te gelegener tijd het Gemeenschapsonderwijs en de representatieve verenigingen van inrichtende machten uitgenodigd.

Verder zijn de volgende afspraken gemaakt. De overheid zal voor 1 september 2005 onderzoeken voor welke elementen uit de omzendbrieven basis- en secundair onderwijs inzake de planlastvermindering omzetting in regelgeving verantwoord is. Het gaat meer bepaald om de omzendbrieven van juni en juli 2002 die door u, mevrouw Vanderpoorten, zijn rondgestuurd. Daarmee werd een afspraak uit CAO VI uitgevoerd. Het was de bedoeling van de omzendbrieven om het debat

Vandenbroucke

in de scholen over het ontstaan van planlast een impuls te geven. Het kernbetoog was dat de directie en het schoolteam de ruimte hebben om af te wegen welke planningsdocumenten in welke vorm noodzakelijk zijn om het onderwijsproces concreet te ondersteunen en om de controle van de onderwijskwaliteit toe te laten. Samen kunnen ze keuzes maken om noodzakelijke gegevens op een bepaalde manier bij te houden. Leidraad hierbij moet zijn dat elk document of formulier een duidelijke meerwaarde betekent voor de kwaliteit van het onderwijs.

In de tweede afspraak zijn de elementen van planlast voorwerp gemaakt van onderhandelingen en overleg in de lokale comités zoals voor de regelingen andere dan de grondregelingen betreffende de arbeidsduur, de prestatieregeling en de organisatie van het werk.

Ten derde zal de onderwijsinspectie haar deontologische code aanpassen in die zin dat bij de uitvoering van de doorlichtingen de belasting van scholen en leerkrachten tot een minimum wordt beperkt.

Ten vierde zal de overheid een communicatiestrategie uitwerken die gericht is op het verduidelijken van de verplichtingen van de personeelsleden tegenover de overheid, de inspectie en de pedagogische begeleidingsdiensten.

In eerste instantie heeft de inspectie al een website inzake schooldoorlichtingen en planlast gerealiseerd. In de sector heerste er in het verleden onduidelijkheid over welke administratieve taken wel of niet verplicht waren en over wie ze oplegde. Geruchten en informatie 'van-horen-zeggen' zorgden voor een sneeuwbal effect, waarbij de ene school en/of leerkrachten administratief nog 'beter' in orde wilden zijn dan de andere. Ze deden uit voorzorg liever te veel dan genoeg.

De inspectie heeft hierover recent in haar jaarverslag, de Onderwijsspiegel, over het schooljaar 2003-2004 expliciet gerapporteerd. Afstemming tussen de verschillende actoren en bredere communicatie over de administratieve verplichtingen zijn voor de inspectie twee wegen om misverstanden over planlast uit de wereld te helpen.

Het schoolwerkplan in het basisonderwijs is hiervan een mooi voorbeeld. De regelgeving bepaalt enkel dat elke basisschool een schoolwerkplan heeft en dat de inspectie nakijkt of dat plan er wel is. Sommige scholen maken er een flexibel en kort plan van dat groeit en bloeit met de jaren. Als bij een schooldoorlichting een schoolwerkplan van 150 pagina's wordt aanbevolen, dan hebben de scholen in de regio de neiging allemaal dezelfde oefening te maken.

Om duidelijkheid te scheppen over de doorlichting en haar eigen rol en verwachtingen daarin heeft de onderwijsinspectie op haar website een hoofdstuk 'doorlichtingen en planlast' ingevoegd. Daarin krijgen de betrokkenen aan de hand van antwoorden op veel gestelde vragen een duidelijk beeld van wat ze wel en niet moeten doen om administratief in orde te zijn. Wie bijkomende administratieve taken oplegt, kan niet langer zomaar beweren dat het moet van 'Brussel'. Met de antwoorden van de inspectie wordt meer duidelijkheid geschapen. In de praktijk betekent dit voor heel wat scholen en leerkrachten dat zij minder – nutteloze – administratieve taken verrichten.

Voor de communicatie over planlast verwijs ik ook naar Klasse. De jongste jaren bevat bijna elke editie een kleine of grote rapportage over planlast en het ontwijken ervan.

Er zullen inspanningen worden geleverd om leraren beter te informeren over de formulieren die ze moeten indienen bij een indiensttreding. De hogescholen met een lerarenopleiding en de schoolsecretariaten zullen hierover worden aangesproken.

De vijfde afspraak is een opdracht voor het departement Onderwijs. De administratie zal een efficiëntieonderzoek doen naar de formulieren die personeelsleden tijdens hun loopbaan aan het departement moeten bezorgen. Recent heeft het departement al heel wat formulieren afgeschaft of afgeslankt, zowel in het leerplichtonderwijs als in het hogescholenonderwijs. Denken we maar aan de formulieren voor de levensbeschouwelijke vakken. Die zijn tot een vijfde herleid, tot tevredenheid van schoolsecretariaten en de inspectie levensbeschouwing.

Een ander goed voorbeeld zijn de formulieren voor de sociale zekerheid. De verplichting voor

Vandenbroucke

scholen om een reeks formulieren elektronisch door te sturen naar de federale diensten Sociale Zekerheid wordt overgenomen door het departement Onderwijs. Verder is de administratie voor het geïntegreerd onderwijs drastisch afgeslankt. Zo kan ik nog een aantal formulieren of procedures opnoemen die zijn aangepakt door de overheid: formulieren jaarlijkse inlichtingen basisonderwijs, inlichtingenfiches in het deeltijds beroepssecundair onderwijs, eensluitende verklaringen, afschaffing cumulatieverklaringen bij bezoldiging van tijdelijken in de vakantie, wegwerken van de verklaringen bij mutatie en affectatie, enzovoort.

Het departement Onderwijs gaat hierin verder en blijft zoeken naar het verminderen van formulieren. Zo zullen in 2005 en 2006 aan de hand van de formulierenwebsite de formulieren van elke afdeling kritisch onder de loep worden genomen.

Tot slot – dat heb ik al gezegd – kan ik u nog melden dat ik de VLOR gevraagd heb om een beperkt onderzoek te doen naar de reële planlast op de werkvloer. Het is de bedoeling om op een eenvoudige manier zinvolle informatie verzamelen over de aard van de planlast. De bevraging moet een zo objectief mogelijk beeld opleveren van de reële administratieve handelingen met schriftelijke neerslag en niet van de subjectieve perceptie van planlast.

Het onderzoek verloopt in twee fases: een verkennende fase met focusgroepen en de feitelijke bevraging op basis van een gesloten webenquête. In maart 2005 verzamelde de VLOR twee focusgroepen: één voor het basisonderwijs en één voor het secundair onderwijs. Deze focusgroepen kregen vooraf vragen toegestuurd waarop zij zich kunnen voorbereiden. Ze kregen een registratieformulier waarop ze tijdens de week die voorafgaat aan de vergadering van de focusgroep per dag invullen welke administratieve handelingen met schriftelijke neerslag ze verrichtten, en een inventaris van de administratieve handelingen met schriftelijke neerslag die ze die week niet moesten doen, maar die wel voorkomen tijdens de rest van het schooljaar. Daarnaast is er een webenquête waarbij onderwijspersoneelsleden een inventaris van administratieve handelingen doorsturen. De resultaten worden in juli 2005 verwacht. Ik hoop op die manier informatie te verkrijgen van het

onderwijsveld om in 2005 en 2006 concrete acties te kunnen opzetten.

Bij wijze van conclusie herhaal ik even. De vermindering van de planlast zal er met de hulp van verschillende actoren moeten komen: de overheid – en trouwens niet alleen de onderwijsoverheid –, de inspectie en begeleidingsdiensten en ten slotte de scholen, centra, besturen en instellingen zelf. Als iedereen bewust is van de vraag naar minder planlast en ieder zijn steentje bijdraagt, dan zijn we samen op de goede, maar ongetwijfeld nog lange weg.

Wat de vervrouwelijking in het hoger onderwijs betreft, weten we dat het zogeheten glazen plafond een moeilijk te doorbreken barrière vormt voor vrouwen in wetenschappelijke functies. Tegen oktober van dit jaar moet een uitvoeringsbesluit zijn goedgekeurd voor de toepassing van het decreet evenredige arbeidsparticipatie in het onderwijsveld. Deze regelgeving moet ervoor zorgen dat er een betere vertegenwoordiging in het personeelsbestand van een onderwijsinstelling komt van maatschappelijke groepen die vandaag ondervertegenwoordigd zijn.

Wat in concreto de vervrouwelijking van de hoogste wetenschappelijke posities betreft, is in CAO I hoger onderwijs het engagement opgenomen om in het kader van de regelgeving inzake evenredige arbeidsparticipatie hierover gesprekken te voeren met de bevoegde instellingsbesturen. Deze gesprekken moeten leiden tot een analyse van de mechanismen die vervrouwelijking tegenwerken en tot voorstellen om hieraan te verhelpen. De ondervertegenwoordiging van vrouwen in de hoogste wetenschappelijke posities is een aandachtspunt in mijn beleidsnota.

Op 11 maart van dit jaar heeft de Europese Commissie een aanbeveling goedgekeurd over het Europese Handvest voor Onderzoekers en over een Gedragscode voor de Rekrutering van Onderzoekers waaraan een Europees Handvest voor Onderzoekers is gevoegd. Daarin staat onder meer dat werkgevers en financiers moeten streven naar een representatief genderevenwicht op alle personeelsniveaus, inclusief op superviserend en beheersniveau.

Het is niet vanzelfsprekend om effectieve maatregelen uit te werken om de ondervertegenwoordiging van vrouwen weg te werken. Dit is

Vandenbroucke

een complexe problematiek die te maken heeft met structuren en culturen. Deze kwestie moet een aandachtspunt blijven in het beleid van elke instelling en van de overheid. Zelfs in de meest befaamde researchuniversiteiten is dit een punt van aanhoudende zorg. Uit de reacties op de speech van de heer Larry Summers, president van de Harvard University, waarin hij zich afvraagt of het lage aantal vrouwelijke onderzoekers in wetenschap en wetenschappen niet te maken heeft met een mindere aanleg, blijkt dat deze kwestie zeer gevoelig ligt.

Ik wil mij dus niet laten vastpinnen op een strakke timing. Ik wil de gehele legislatuur gebruiken om hierin enige vooruitgang te boeken. Tijdens de vorige legislatuur heeft minister Vanderpoorten trouwens zelf een maatregel genomen die vrouwelijke onderzoekers in staat moet stellen een wetenschappelijk curriculum uit te bouwen en daar voldoende tijd voor te krijgen. In het zogenaamde aanvullingsdecreet van 19 maart 2004 zijn zowel voor assistenten als voor doctor-assistenten wijzigingsbepalingen opgenomen die toelaten dat, als het mandaat geschorst wordt wegens zwangerschapsverlof of langdurige ziekte, de aanstelling ambtshalve met één jaar wordt verlengd. Zo'n initiatief draagt ook bij tot het cultuurveranderingsproces dat echt wel nodig is.

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw uitvoerig antwoord. Het is belangrijk om deze zaak te bekijken in relatie tot de kwestie van de autonomie van de scholen. Het valt alleszins op dat scholen met sterke directies minder klachten over dit soort onderwerpen genereren. Het is belangrijk leraren en scholen daarover te sensibiliseren. Ik ben bijgevolg erg benieuwd naar de concrete acties die binnenkort zullen worden uitgewerkt.

De voorzitter: Mevrouw Morel heeft het woord.

Mevrouw Marie-Rose Morel: Wat werd gezegd over de planlast klinkt zeer goed. Ik juich dat toe. Ik heb een tip die uit de privé-sector komt: vroeger zorgden we ervoor dat voor elke nieuwe regel, regeling of formulier een oude verdween. En als

we progressief wilden zijn, vervielen er twee oude. Zo kom je er wel.

Wat de plaats van de vrouw in het wetenschappelijk onderzoek betreft, vind ik het helemaal geen gevoelige uitspraak dat wordt gezegd dat vrouwen misschien minder wiskundig zijn aangelegd. Ik geloof dat elk geslacht zijn kwaliteiten heeft. We moeten gewoon consequent zijn. Er zijn ook minder mannelijke sopranen, balletdansers en voedvrouwen. Ik heb er geen problemen mee dat iedereen doet waar hij goed in is.

Vrouwen hebben vandaag de kans om te geraken waar ze willen geraken. Die strijd hebben onze voorouders voor ons gestreden. In elk geval vind ik dat de mensen met de beste kwaliteiten de plaats moeten bezetten die eraan beantwoordt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de instapdata van kinderen in het kleuteronderwijs

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van mevrouw Vanderpoorten tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over de instapdata van kinderen in het kleuteronderwijs.

Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de voorzitter, ik heb gelezen dat de Vlaamse Onderwijsraad een enquête over de instapdata van kleuters in de kleuterschool heeft georganiseerd. De resultaten van deze enquête zijn mij nog niet bezorgd.

Ik veronderstel dat er klachten zijn gemeld, en dat die aan de basis van het initiatief liggen. Ik vermoed ook dat de VLOR hierover een advies tot aanpassing zal indienen. Ik zou daarover graag meer informatie krijgen.

Vanderpoorten

De discussie hierover die we in het verleden in dit parlement hebben gevoerd, toonde aan dat het allemaal gevoelig ligt. Het leek onmogelijk om er verschillende instapdata door te krijgen. Ik geloof wel dat er klachten zijn, maar ik vermoed dat het er niet veel zijn.

Mijnheer de minister, zijn de resultaten van deze enquête u al bekend? Hoeveel mensen hebben aan deze enquête deelgenomen en welke methodologie werd er gebruikt? Bent u het met de Vlaamse Onderwijsraad eens dat deze instapdata moeten worden herbekeken? Wat zijn de elementen die aanleiding hebben gegeven tot het in vraag stellen van deze instapdata?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer de voorzitter, het is mij uiteraard bekend dat de Vlaamse Onderwijsraad een enquête over de instapdata heeft georganiseerd. De resultaten van deze enquête zijn mij nog niet bezorgd.

Binnen de VLOR is momenteel een werkgroep over dit thema aan het werk, ter voorbereiding van de komende discussie in de Raad Basisonderwijs. Ik veronderstel dat de resultaten mij samen met het advies van de Raad Basisonderwijs zullen worden overgemaakt. Ik verwacht dat dit nog voor het einde van de maand zal gebeuren.

Het aantal mensen dat aan deze enquête heeft deelgenomen, is mij op dit ogenblik niet bekend. Ik vermoed dat ik deze informatie samen met de resultaten en het advies van de VLOR zal ontvangen. Wat de methodologie betreft, ging het om een enquêteformulier waarmee wordt gepeild naar de mening van drie rechtstreeks betrokken doelgroepen: de kleuteronderwijzers en kinderverzorgsters van de jongste kleuters, de directeurs en de ouders.

De enquête werd via een e-mailbericht aan alle directies basisonderwijs bezorgd. Ook Schooldirect, Lerarendirect, Klasse, Basis en de koepels van ouderverenigingen deden een oproep om de enquête in te vullen. Het is de bedoeling om dankzij de enquête de verschillende perspectieven en belangen van alle betrokkenen in kaart te brengen. Dit zijn in eerste instantie de kleuters zelf, de

ouders en de kleuteronderwijzers en kinderverzorgers. Ten aanzien van elk van deze participanten spelen pedagogische, onderwijskundige, maatschappelijke en organisatorische aspecten een rol. Verder moet ook de visie van de school – directie en schoolbestuur – en de overheid worden belicht. Ook hier spelen organisatorische aspecten maar ook financiële consequenties een rol.

Ook ik ben van mening dat we in elk geval kritisch moeten nadenken over het huidige systeem van instapdata. Het systeem van de instapdata is sinds het schooljaar 1996-1997 ingevoerd. Dat gebeurde dus in een andere context, met minder omkadering en zonder kinderverzorgers. Men ging er toen van uit dat het gegroepeerd toelaten van kinderen de kleuteronderwijzers minder zou belasten. In al die jaren is evenwel nooit nagegaan of deze maatregel het beoogde doel bereikte. Sindsdien zijn wel een aantal maatregelen genomen om de werkdruk in het kleuteronderwijs te verlichten: kinderverzorgers, bewegingsopvoeding, meer omkadering. De realiteit is dus veranderd, maar de regelgeving is aan deze nieuwe realiteit nog niet aangepast. Wel is in 2001 een bijkomende instapdatum ingevoerd: de eerste schooldag van februari.

Behalve de gewijzigde realiteit zijn er ook de signalen en klachten van ouders. Sommige ouders wiens kind net iets te jong is om op een instapdag in te stappen, kunnen moeilijk begrijpen dat ze maanden moeten wachten vooraleer hun kind naar school kan. Dit wordt ervaren als een onrechtvaardige regeling. De meeste klachten gaan over de periode tussen de paasvakantie en 1 september, omdat dit de langste wachtperiode is. Ik wil evenwel het advies van de VLOR afwachten vooraleer een concrete beslissing inzake een eventuele aanpassing van het huidige systeem te nemen. Bij het nemen van die beslissing moeten het belang van het kind enerzijds en de haalbaarheid voor de school anderzijds centraal staan.

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de minister, ik dank u voor de informatie. Als de resultaten van de enquête bekend zijn, zal de discussie wellicht een vervolg krijgen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jef Tavernier tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over besparingen in het onderwijs

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Tavernier tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over besparingen in het onderwijs.

De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, binnenkort zullen de besparingen die ten dele in het parlement zijn goedgekeurd maar nog moeten worden geconcretiseerd, het voorwerp van discussie vormen.

We kunnen ons daarover al enkele vragen stellen. De minister heeft gediscussieerd met de vakbonden. Zijn antwoord op de vraag of het om eenmalige of om structurele besparingen gaat, leidde tot een polemiek met de bonden. Een van die gesprekspartners en de week nadien ook vertegenwoordigers van de inrichtende machten verklaarden dat ze het verkeerd hadden begrepen. Net zoals wij hadden zij begrepen dat de minister had gezegd dat het om eenmalige besparingen ging. Het is eigenaardig dat iedereen verkeerd begrijpt wat u naar eigen zeggen goed zou hebben uitgelegd.

Mijnheer de minister, hoe worden de besparingen doorgevoerd? Wanneer wordt overleg gepleegd met de vakbonden en de inrichtende machten over de concrete uitwerking van de aangekondigde maatregelen? Wat zullen de gevolgen van de besparingen zijn? Men moet een onderscheid maken tussen besparingen in het volwassenenonderwijs en besparingen in het secundair onderwijs. Vandaag is me nog gezegd dat vlak voor de paasvakantie ten behoeve van het volwassenenonderwijs een omzendbrief zou zijn verstuurd. Dat kwam hard aan bij de betrokkenen.

Inzake het secundair onderwijs moeten we het eerst hebben over de aanwendingspercentages voor het lesurenpakket. Bij mijn weten is er een getal genoemd, maar is daarover niet formeel gesproken of onderhandeld. De aanwendingsper-

centages zouden dalen van 98 percent naar 96,5 percent. Voor het ondersteunend personeel heeft de meerderheid van dit parlement de minister een feitelijke volmacht gegeven.

De scholen werd nog niets meegedeeld. Op welke manier zal daarover overleg worden gepleegd? Wanneer zal een en ander aan die scholen worden meegedeeld? De scholen zijn nu het volgende schooljaar aan het voorbereiden en willen weten waar ze aan toe zijn. Dat is vooral het geval voor de scholen die de voorbije jaren zijn gegroeid, want die zullen de klappen het hardst voelen, tenzij er een formule komt waardoor bepaalde besparingen kunnen worden gespreid.

In Brussel is er een CVO dat de jongste jaren sterk is gegroeid. Op dit ogenblik heeft het 28.500 uren, wat overeenkomt met 30 fulltime equivalenten. Op basis van het huidige studentenaantal zou het CVO 36 fulltime equivalenten moeten hebben. Nu moet het echter 1.000 uren afgeven. Er is blijkbaar geen enkel mechanisme dat dat kan verzachten. Dat is toch lachen met en spuwen in het gezicht van de mensen die zich de voorbije jaren hebben geschaard achter een bepaald beleid dat terecht is gevoerd door de Vlaamse overheid. Door de omzendbrief van net voor Pasen voelen die mensen zich belachelijk gemaakt. Er wordt immers te weinig rekening gehouden met de sterke stijgers.

Toen ik weet kreeg van dat concrete geval in Brussel, viel ik echt achterover. Ik denk dat u nog veel overleg zult moeten plegen en een en ander zult moeten verfijnen, want anders zullen er rampen gebeuren.

Indien ik de cijfers die ik vanmorgen heb ontvangen, vroeger had gekregen, dan had ik zeker een interpellatieverzoek ingediend. Dit kan immers niet.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Tavernier, over de concrete invulling van de besparingen met betrekking tot het onderwijzend en ondersteunend personeelskader in het voltijds gewoon secundair onderwijs enerzijds en over de omkadering in het volwassenenonderwijs anderzijds werd informeel overleg gepleegd

Vandenbroucke

met de inrichtende machten op 27 januari en op 17 februari 2005 en met de representatieve vakorganisaties op 22 februari 2005. Aangezien deze besparingen een wijziging van de vigerende regelgeving vereisen, zullen zoals gebruikelijk en na principiële goedkeuring door de Vlaamse Regering ook nog formele onderhandelingen over de respectieve ontwerpbesluiten volgen.

De goedkeuringsprocedure voor het besluit van de Vlaamse Regering dat de uitvoering moet regelen van het gewijzigde artikel 48 van het decreet van 2 maart 1999 in verband met de regeling van een aantal aangelegenheden in het volwassenenonderwijs, werd opgestart. Normaliter zal het ontwerp van besluit in de loop van de maand april aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd om het principieel te laten goedkeuren. Na deze goedkeuring kunnen de formele onderhandelingen met de vakbonden en de inrichtende machten plaatsvinden. Dit geldt eveneens voor het ontwerpbesluit betreffende het onderwijzend en ondersteunend personeel in het voltijds gewoon secundair onderwijs.

Na de hierboven vermelde onderhandelingen en onder voorbehoud van een definitieve goedkeuring door de Vlaamse Regering van het besluit in kwestie, zullen de scholen en schoolbesturen via een omzendbrief van de nieuwe maatregelen in het voltijds gewoon secundair onderwijs op de hoogte worden gebracht. De werkwijze om aan de individuele scholen en scholengemeenschappen jaarlijks in de loop van de maand juni de berekende pakketten uren-leraar en puntenenveloppen mee te delen, blijft behouden. Er wordt immers een strak tijdschema aangehouden, zodat in principe de goedkeuringsprocedure van het besluit al gefinaliseerd zal zijn vooraleer de berichtgeving naar de scholen en scholengemeenschappen vertrekt.

De centra voor volwassenenonderwijs werden al via een brief van 8 december 2004 op de hoogte gebracht van het mechanisme van de besparingen. Het is bovendien de intentie van de administratie om net zoals de vorige jaren aan elk CVO voor 30 juni een dienstbrief te sturen waarin het lestijdenpakket en de omkadering voor het

schooljaar 2005-2006 worden meegedeeld. Het gemeenschapsonderwijs en de representatieve verenigingen van inrichtende machten hebben formeel en onder voorbehoud van een goedkeuring door de Vlaamse Regering het conform het ontwerpbesluit berekende lestijdenpakket en de omkadering 2005-2006 voor de onder hun bevoegdheid ressorterende centra ontvangen. Ze ontvingen trouwens ook de gegevens voor het voltijds gewoon secundair onderwijs.

Onder voorbehoud van verificatie van het aantal regelmatige leerlingen, bedraagt de stijging op 1 februari 2005 in vergelijking met 1 februari 2005 7.096 eenheden voor het voltijds gewoon secundair onderwijs. We stijgen van 427.749 naar 434.845 leerlingen.

Niet alle centra voor volwassenenonderwijs doen elektronische zendingen aan het departement via Edison. Een deel van de gegevens moet dus manueel aan de centra worden opgevraagd en daarna verwerkt. De cursistenaantallen zijn een onderdeel van de jaarlijkse statistische bevraging. Deze gegevens zijn pas in het najaar beschikbaar.

Bij ongewijzigde regelgeving en steeds onder voorbehoud van definitieve leerlingencijfers, zouden voor het schooljaar 2005-2006 in het gewoon secundair onderwijs 988.891 uren-leraar worden toegekend. Na wijziging gaat het om een totaal van 975.221 uren-leraar. Het verschil van 13.670 uren-leraar komt, a rato van een gemiddelde prestatie van 22,52 uren, overeen met 607 voltijdse betrekkingen. De beperking van het aantal uren-leraar wordt gerealiseerd via de techniek van de aanwendingspercentages. Er wordt een uitzondering gemaakt voor de levensbeschouwelijke cursussen die buiten beschouwing worden gelaten.

In tegenstelling tot het secundair onderwijs is er in het volwassenenonderwijs geen eenmalig registratiemoment van de cursistengegevens. De startdatum van een opleidingsonderdeel bepaalt voor welke referentieperiode de geregistreerde cursistenkenmerken in aanmerking worden genomen. Een referentieperiode loopt van 1 februari van het jaar x tot en met 31 januari van het jaar $x+1$. De cursistenkenmerken worden geregistreerd, nadat een derde van het opleidingsonderdeel verstreken is. Dit registratiemoment valt ten laatste op 31 maart

Vandenbroucke

volgens op de referteperiode. Voor de referteperiode 1 februari 2004 – 31 januari 2005 is het laatste registratiemoment dus 31 maart 2005. In de oude regelgeving zou het lestijdenpakket en de omkadering 2005-2006 op basis van deze cursistenkenmerken worden berekend. Deze cursistenkenmerken worden geverifieerd en verwerkt. Pas na volledige verwerking van alle gegevens kan men een vergelijking maken tussen de berekening van het lestijdenpakket en de omkadering 2005-2006 volgens de oude en de nieuwe regelgeving.

De besparingen zijn nooit aangekondigd als zijnde eenmalig. Dat was buitengewoon duidelijk, in alle besprekingen. Men zocht gewoon een reden om zich nog eens boos te kunnen maken. Zo eenvoudig is dat. Ik heb mezelf niets te verwijten. Ik verwijs naar mijn antwoord op de actuele vraag van mevrouw Michiels.

Het bijsturen van de berekeningsmodaliteiten van de urenpakketten heeft op zich al een weerslag op de berekening van de puntenenveloppen voor het ondersteunend personeel, vermits de omvang van het ondersteunend personeel deels in functie staat van de omvang van het onderwijzend personeel. Bovenop worden de coëfficiënten om deze enveloppen te berekenen, verlaagd. In totaal komt dit neer op een inperking van 21.184 punten of – a rato van een gemiddelde van 82 punten per voltijdse betrekking – 258 voltijdse betrekkingen.

Wat de centra voor volwassenenonderwijs betreft, legt het gewijzigde artikel 48 enkel het lestijdenpakket en de omkadering voor het schooljaar 2005-2006 vast. Voor 1 september 2006 wordt immers een nieuwe financiering voor het volwassenenonderwijs vooropgesteld. Deze nieuwe financiering zal worden opgenomen in het nieuwe decreet volwassenenonderwijs dat thans in voorbereiding is. Zoals in mijn beleidsnota verwoord, is het de bedoeling in het volwassenenonderwijs een beheerste groei van de middelen te realiseren. De werkgroep, die het decreet voorbereidt, zal verschillende denksporen voor de financiering onderzoeken.

Uw vraag was toegespitst op de besparingen, maar ik wil er nog het volgende aan toevoegen. Met het geld dat door deze besparingen vrijkomt, scheppen we heel wat bijkomende jobs. In

de CAO leerplichtonderwijs zit een bepaling die een investering van 8 miljoen euro in het volgende schooljaar in het basisonderwijs inhoudt. Het geld gaat naar een 230-tal voltijds equivalenten. We zullen tevens de GOK-omkadering uitbreiden. Ik heb extra geld gevraagd om het stijgende aantal leerlingen met GOK-kenmerken te kunnen volgen. Dat betekent een inspanning van een 200-tal arbeidsplaatsen.

Uit deze gegevens kunnen we concluderen dat er 607 aanwervingen wegvallen. Ik zeg dit met spijt, want ik tref deze maatregelen niet graag. In de administratieve omkadering verdwijnen 258 jobs. Daar staan bijkomende aanwervingen op andere plaatsen tegenover.

Politiek bedrijven, betekent keuzes maken. Als we op één plaats kunnen rationaliseren, komt er geld vrij om elders belangrijke noden in te vullen. Als we een meer rooskleurige budgettaire situatie hadden geërfd, dan hadden we alleen positieve maatregelen moeten treffen. Dat is helaas niet het geval.

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mijnheer de minister, ik wil de zaak niet polemiseren. Ik heb van een instelling in het volwassenenonderwijs vernomen dat de week voor het paasverlof een soort omzendbrief is verzonden. Die school heeft aan de hand daarvan een berekening voor volgend schooljaar gemaakt, en geconcludeerd dat ze nog slechts de helft van haar cursussen kan inrichten.

Minister Frank Vandenbroucke: Dat is heel vreemd. Ik ben niet ingegaan op dat aspect van uw vraag omdat ik dat dossier eerst zou willen inkijken.

In het volwassenenonderwijs doen heel wat indienen verhalen de ronde. Ik verwijt niemand iets. Ik begrijp dat besparingsmaatregelen voor enige onrust kunnen zorgen. Als u mij dat dossier bezorgt, zal ik het bestuderen. Het kan kloppen, maar dit verbaast me.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 15.59 uur.*

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

